

kommer til dette Afdrag, hvis han har faaet 4 pCt. Hvis han har faaet 2 pCt., kan der naturligvis kun afdrages de 2 pCt., og hvis han intet Udbytte har faaet, kan der intet afdrages. Det forekommer mig, at det fremgaar klart nok af Paragraffen; om man vil have den affattet anderledes, kan jo være et helt andet Spørgsmaal. Det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Wolfsen) gjorde opmærksom paa, at medens der i Fjor havde været Forslag fremme om, at der kunde afdrages 4 pCt. af selve Aktieselskabets Udbytte, gaar denne Bestemmelse ud paa, at der kan afdrages 4 pCt. af de vedkommende Aktionærers Udbytte. Naar det ærede Medlem forudsatte, at man mulig derved tænker paa, at de vedkommende kunde lade være at afdrage, og det vilde være en Fordel, vil det ærede Medlem jo let se, at Bestemmelsen har en helt anden og langt videregaaende Betydning. For det første kunne de Aktionærer, der findes i Udlandet, intet afdrage, og for det andet kunne offentlige Stiftelser, Staten og den Slags Institutioner, som ikke sættes i direkte personlig Kommuneskat, heller intet afdrage. Der er altsaa kun givet Udgang for private Følk til at gøre denne Delur, naar de oplyse, at de have Aktier, og det forekommer mig ikke, at der er nogen Grund til at gaa videre.

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen) har jo dvælet ganske særlig ved § 9, og det kan jeg meget godt forstaa. Det ærede Medlem er ingenlunde fornøjet med det Resultat, der fremkommer af § 9. Det ærede Medlem mener, at Aktionærerne komme til at betale dobbelt Skat; det kan jo ske i visse Tilfælde. Det er det ærede Medlem imidlertid ikke saa bange for, men det ærede Medlem mener, at Bestemmelsen er for kortfattet, ikke tilstrækkelig klar, og at der kunde være Grund til at give en hel Lov, eller i hvert Fald et helt Afsnit om disse Bestemmelser. Jeg indrømmer, at det er meget vigtige Bestemmelser, og det kan godt være, at det ærede Medlem har Ret. Saa sagde det ærede Medlem: Det, jeg forlanger, er, at man i hvert Fald sikrer, at indenlandske Selskaber ikke komme til at betale mere end udenlandske efter samme Forhold. Det er naturligvis noget, Bestræbelserne til det yderste ville komme til at gaa ud paa. Men det ærede Medlem vil se, at den eneste Maade at beskaffe udenlandske Selskaber paa, er ved at beskaffe deres Indtægt her i Landet, og naar det ærede Medlem siger, at for de indenlandske Selskaber kan jo en Del af Udbyttet gaa til Reserveresond, saa kan jeg ikke sige, at den

Bemærkning slaar mig, thi det kan jo ogsaa være, at for de udenlandske Selskaber en Del af Fortjenesten oplægges. Men i og for sig er det ærede Medlems Krav rigtig. Nu kan det godt være, at man skal gaa til nærmere Bestemmelser og til at skaffe mere Klarhed paa dette Forhold, som unægtelig er meget kompliceret, og som jeg ikke ønsker her at komme saa meget ind paa. Men naar det ærede Medlem siger, at Affattelsen for de udenlandske Selskaber er meget vidtgaaende — det ærede Medlem vil jo føre alt muligt ind derunder, ogsaa Agenturer — saa vil jeg unægtelig sige, at det har ligget uden for min Tanke. Denne Bestemmelse maa jo anses for at skulle være parallel med de andre Bestemmelser i Lovforslaget om Udøvelse af Næring, og altsaa maa de samme Betingelser være til Stede for Bestatningen her; som ere til Stede for Bestatningen af indenlandsk Næring i andre Tilfælde. Det ærede Medlem mener, at man kan komme ganske simpelt til et Resultat ved at have tvungen Selvangivelse. Det er en Tanke, jeg unægtelig ogsaa har hørt med. Men det forekommer mig, at over for de indenlandske Selskaber er Forholdet ikke saa vanskeligt, idet man jo kan ansætte dem, og naar de saa klage derover, kan man forlange, at de skulle godtgøre, at det er en urigtig Ansættelse, saa det kommer man nok ud over. Derimod indrømmer jeg, at der er meget store Vanskeligheder over for de udenlandske Selskaber, hvor man har givet en Ret til at holde sig til deres befalmægtigede her i Landet. Det kan gjerne være, at det kan blive vanskeligt nok; men det ærede Medlem maa jo vide, at andetsteds kender man ret godt disse Forhold, og kunne andre komme igennem med det — det ærede Medlems eget Selskab maa jo finde sig i at svare Skat i Udlandet — kunne vi vel ogsaa. Jeg læser heller ikke Bestemmelsen, som det ærede Medlem gør, naar han taler om Agenturer. Der staar i Lovforslaget Udtrykket "Filiater", men Udtrykket "Filiater" kan dog ingenlunde sættes sammen med Agenturer, og Agenter som saadanne tror jeg rigtignok ikke kunne blive beskattede. For det ærede Medlems Selskabs Vedkommende kan jeg, saa vidt jeg kan skønne i Øjeblikket, ikke se, at man kan komme til en Agenterbeskatning. Men det ærede Medlem nævner et andet Eksempel, som jeg indrømmer, er meget slaaende og vanskeligt; det er det forenede Dampskibsselskab. Det er et stort Spørgsmaal, om det er Agenturer eller Filiater, det forenede Dampskibsselskab har rundt om i Landet, og det kan nok være interessant at undersøge dette nærmere. Vi have for